

вянский языкъ и Евангеліето ми е омразно, та не щж и да го чюж.

Слѣдъ звѣздж-тж отъ Іонійскж-тж академіж ся показа на Грьцкый ученый небосклонъ друго свѣтило І. Р. Л. (зри въ 413-й брой на „Босфорскый Телеграфъ“ членъ Оракика), та възвѣсти на едноплеменници-ты си, че Българскый языкъ приличя на Еллинскый повече нежели на Славянскый. Не може единъ чел. всичко да знае, а да говори нѣкой така рѣшително за нѣчто, отъ кое-то никакъ не отбира, то ва показва голѣмж глупавинж и безсрамность. Часто ся е случвало намъ да слушаеме нѣкон съ тщеславіе да казвать, че Славянскый языкъ, а слѣдователно и Българскый, е излѣзълъ отъ Грьцкый. Тин намиратъ това да е така; защото въ Славянскый языкъ има много рѣчи, които ся видять да ся отъ единъ коренъ съ исты-ты рѣчи на Еллинскый языкъ. По това сходство въ рѣчи-ты ся е полѣгалъ извѣстный Грьцкый ученый Константиѣ Икономъ, та е исхабилъ напраздно толкова трудъ, за да испише едно бесполезно съчиненіе. ”Опытъ за найблизие-то сродство между Славяно-Русскый и Грьцкый языцы” напечатано въ Петербургъ въ 1828, съ кое-то му ся иска да докаже, че Славянскый языкъ е излѣзълъ отъ Еллинскый, и съ товж друго ничто не е сторилъ, само е по-